

Békési

Harangszó

XVI. évfolyam 3. szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2014. Húsvét

„Nóé”, „Isten Fia” – Biblia a filmvásznon

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk Olvasóinknak!

Szerkesztői jegyzet

Hollywood mai filmes világában reneszánszokat élnek a bibliai témájú alkotások. Éppen az elmúlt hetekben mutatták be a Noé (Noah) és Isten Fia

(Son of God) című filmeket. Ezek a bibliai örök üzenetet felhasználva, feldolgozva szólítják meg az embert. Az megint más kérdés, hogy mekkora szabadsága lehet a rendezőknek a bibliai anyag újrafogalmazásában? Tény, hogy több tízmillió ember gondolkodott el annak a könyvnek az üzenetén, amely – reményeink szerint – sokunk napi olvasmánya. 2014 Húsvétján a kereszten értünk meghaló Isten szólít meg bennünket, aki legyőzte a halált, és bátorságot ad nekünk a félelemekkel teli világban. Gyökössy Endre így ír a félelemről: „Ha futunk a félelem elől, utolér, befog és ő használ minket: kihasznál és elhasznál. De ha szembefordulunk vele, akkor mi használjuk fel a félelmet, mint a sas a rázúduló vihart: szembefordul vele és fölébe emelkedik – éppen a vihar ereje segítségével. Minden legyőzött félelem felfelé emell” Valóban, a félelemtől is megszabadít az a Jézus Krisztus, aki nem régmúlt idők elfeledett mitológiai alakja, hanem sokak számára élő valóság. A húsvéti ünnep mellé az alábbi két igeverssel szeretném megajándékozni a kedves olvasót: Mert erőssége vagy a nincstelennek, erőssége a szegénynek a nyomorúságban, oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben, mert a hatalmaskodók dühe olyan, mint a kőfalra zúduló zivatar. (Ézs 25,4) Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem, ha meghal is, él. (Jn 11,25)

Áldott ünnepet kíván

Mucsi András szerkesztő

Impresszum: Békési Harangszó – megjelenik negyedévente. A lap a Békési Református Gyülekezet lelkesítő hivatalában készül a Gyülekezet tagjai számára • Felelős kiadó: Katona Gyula lelkipásztor • Szerkesztő: Mucsi András, e-mail: mucsia@citromail.hu • A Szerkesztőbizottság tagjai: Katona Gyula, Mucsi András, Zsombok Imre • Nyomda: Földesi és Társa Bt. Békés • Kapcsolat: Békési Harangszó, 5630 Békés, Széchenyi tér 21., e-mail: brefegy@t-online.hu

Kedves Olvasó!

Egy igen hangos, indulatoktól sem mentes időszakon vagyunk túl, miután befejeződött az országgyűlési választás. A kampány időszaka alatt néha az volt az embernek az érzése, hogy nincs is ennél fontosabb dolog a világon, hiszen minden erről szólt. Csak dicsérni tudom azt az államfői bölcsességet, ami úgy határozta meg a választás időpontját, hogy az azt követő indulatok is lecsendesedjenek, mire ránk köszönt Nagyhet és Húsvét ünnepe.

Nagyszüleim elbeszéléséből tudom: valamikor magyar református népünknek a legnagyobb ünnep Nagypéntek volt. Ha soha máskor, de ekkor illett mindenkinek ott lenni a templomban. Illett, mert térdet és fejet kellett hajtani azelőtt, Aki nem 4 évre vette kezébe az emberek sorsát, hanem elszenvetve értünk a kereszthalált, örökre megoldotta az emberi lét legnagyobb sorskérdését: legyőzte a halált diadalra, helyet készített számunkra Isten Országában.

A ma embere többségének már halvány sejtése sincs ezekről a dol-

gokról. Talán sokan észre sem veszik a nagypénteki harangszót (amit az is elősegít, hogy némely harangok „Rómába mennek”).

Pedig Nagypéntek és Húsvét története 2000 év óta sem veszített jelentőségéből. Ránk is ugyanúgy érvényes Jézus kereszthalála, halál feletti diadala. Ne engedjük kiveszni a köztudatból Isten megváltó munkájának jó hírét. Legyünk hírvivői a húsvéti örömhírnak, ahogyan tették ezt az asszonyok húsvét hajnalán, majd később maguk a tanítványok is.

A húsvéti evangélium lehet az az erőforrás, ami által lankadó hitünk és fogyatkozó reménységünk új erőre kaphat! Élünk hát ezzel a lehetőséggel, legyen ez az ünnep a megújulás alkalmává mindannyiunk életében!

Erre maga Jézus hatalmazta fel mindenkor tanítványait: „Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között... Ti vagytok erre a tanúk.” (Lukács 24,46-48.)

Legyünk hát tanúi, hogy áldott Húsvétunk lehessen!

Katona Gyula esperes-lelkipásztor

Idén is volt ökumenikus imahét

Élénk érdeklődés kísérte ebben az évben is az ökumenikus imahét eseményeit. Békésen a református, katolikus, baptista és pünkösdi közösségek működnek együtt.

Az ökumené görög szó, jelentése: közös ház. Mai értelemben a keresztyének egységfolyamatát értjük alatta. A keresztyén egyházak jelentős része a XX. században olyan mozgalmat indított el, amelynek célja a szétszakított keresztyénség egyházainak közelebb hozása egymáshoz, közös alkalmak szervezése. Január harmadik hete hagyományosan a keresztyének imahete, amikor a világ számos helyén a helyi gyülekezetek közös istentiszteleteket, imaesteket szerveznek, ezáltal közel kerülnek egymáshoz. A január 19-26. között megtartott imahéten a békési református, katolikus, baptista, Élet Fája és a Kegyelem pünkösdi gyülekezet, valamint a Tágas Tér Baptista Gyülekezet tagjai vettek

részt. A szabály az volt, hogy minden este más gyülekezet lesz a házigazda, de az igehirdetés szolgálatát mindig egy másik közösség lelkipásztora végzi. A záró alkalomra január 26-án, vasárnap este a baptista imaházban került sor. Itt Katona Gyula református esperes-lelkész prédikált a kijelölt bibliai szakaszról. Az istentiszteleten az egyesített baptista és református énekkar énekelt. Az idei imahét háttéranyagát (liturgia, kijelölt bibliai szakaszok, imák) a kanadai keresztyének állították össze. A rendkívül sokszínű országban számos vallás és népcsoport van jelen, többek között magyarok is, akik szintén több egyházban élnek hitéletüket.

Mucsi András

Áldás, békesség Istentől!

nem is kevesebb, mint korábban, de nem növekszik.

Minden gyülekezet a saját maga által elképzelték szerint végzi a gyülekezetépítést. Ki így -, ki úgy. Vannak, akik tudományos alapokra támaszkodva, mások tudományosság nélkül, spontán módon, és vannak akik a kettő kombinációját alkalmazzák.

Egy biztos, azok a gyülekezetek, amelyek valamilyen további közösségeket tartanak fenn, különösen azok, akik iskolát, könnyebb helyzetben vannak, hiszen a bázis adott.

Sokszor azonban ez sem elég. Mert mi az, ami az iskolásokat, és a szüleit, esetleg további hozzátartozóikat a templomba vonzza, kifejezetten a vasárnapi istentiszteletekre gondolva.

A gyerekek egy héten kétszer „kapnak” igei szolgálatot, vagyis kétszer kell a templomba menniük csoportosan úgy, hogy az alsó és felső tagozatosok külön, tehát nem egyszerre. Aztán ott vannak azok a vasárnapok, amikor is egy – egy osztály műsort szolgáltat. A műsorok színvonalát most nem kívánom értékelni, alapvetően pozitív az értékelésem róluk, de ha meg is tenném, akkor sem mondanék vele semmi különösét. Van, amelyik igen színvonalas, találó, érdekes, kellően rövid, van, amelyik kevésbé az. Van, amikor azt lehet látni, hogy nagyon leköti a szereplő gyerekeket,

van, amikor azt, hogy rettentő módon unják, és már alig várják, hogy vége legyen. Aztán ott vannak az őket elkísérő szülők. Ez egyébként alapvetően egy rendkívül jó alkalom lehetne a gyülekezetépítésre, hiszen relatíve többen járnak így templomba, mivel azok is jönnek, akik a múlt héten nem voltak. Igen ám, de ez sajnos olyan, mint a régi 50 évvel ezelőtti Pobjeda személyautó kézifékje. Csak egyszer fog, a műszaki vizsgán. Mert ezek a szülők, legfeljebb akkor jönnek megint templomba, amikor jövőre a gyerek ismét szerepel. És akkor arról még nem is szóltam, hogy – tisztelet a kivételnek – de nagyon sok esetben azt is látjuk, hogy az így „templomba járók” – finoman is szólva – de nem ismerik a templomi etikettet. A fontos számukra a gyermek szereplése, azt fotózzák, videózzák, minden pillantásuk a gyereké. Félreértés ne essék, ez is nagyon fontos, sőt kell, hogy legyen. De amikor vége a műsornak, akkor illene az igehirdetésre is egy kicsit figyelni, vagy legalábbis úgy tenni. És megint csak arról még nem is szóltam, – ami egyébként egyszerűen felháborító – hogy vannak, akik a műsor után felállnak, és a gyerekekkel együtt eltávoznak a templomból. Ezt egyébként van olyan gyerek, aki saját maga is megteszi önállóan, szülei sem kellenek hozzá. Tudom, hogy ezek egy része azért van, mert esetleg megy át egy másik gyülekezetébe, és ott folytatja. Igen, ez lehet magyarázat, csak éppen nem elfogadható. Ha már a gyerek hozzánk jár iskolába, ha már felkészül a műsoros szolgálatra, ha már betanulja az egésztest, akkor legalább annyit tegyen meg, hogy végigvárja a felnőtt istentisztelet vé-

gét. Lehet, hogy sajnálni kellene, de a mi liturgiánk nem olyan, mint a hajdanán volt, vagy még talán ma is gyakorolt zsidó liturgia. Ott az istentisztelet alatt nyugodtan lehet beszélgetni, no persze nem hangosan, ki – be járni, a gyerekeknek felállni a padból, helyet változtatni, stb. A mi liturgiánk a szokás alapján is más, immár néhány száz éve. Nálunk illik csendben maradni, nem felállni és a helyünkről máshova nem elmenni. Lehet ezt a gyakorlatot kritizálni, ódivatúnak titulálni, de ha egyelőre nincs másik, és akkor viszont illik hozzá alkalmazkodni.

Aztán ott vannak a pedagógusok. Az ember azt gondolná, milyen jó, hogy ilyen nagy iskolánk van, mert akkor legalább az iskolában tanító pedagógusokkal is növekszik a gyülekezet. Jó lenne, ha így lenne, de a valóság sajnos nem ez. Szoktuk mondani, hogy egy kezünkön meg tudnánk számolni azt, hogy hány pedagógus jár rendszeresen a templomba. No ez túlzás, mert nem elég hozzá az egy kezünk, de abban már nem vagyok biztos, hogy a két kezünkön kívül egy másik kéz is kellene hozzá. Nagyon nem szeretném, ha bárkiben is ezek a gondolatok agymosásnak tünnének, vagy olyannak, ami kényszerítő. Nem, de elvárt lenne. Elvárt attól a pedagógustól, aki az iskolánkban tanít, innen kapja a fizetését, ez biztosítja az egzisztenciáját, esetleg még más formában is kötődik hozzá, hogy vegyen részt az istentiszteleteken, és ne csak ünnepi alkalmakkor jöjjön, vagy akkor, amikor már előre tudja, hogy mások, esetleg a „főnök” is ott lesz.

Összegezve: úgy látom, hogy minden feltételünk adott ahhoz, hogy egy virágzó, hajdan volt nagyságrendű gyülekezetünk legyen. Nem véletlenül olyan nagy a templomunk is. Ha a mai körülmények között nem is tudjuk „fullra” megtölteni, de legalább halljuk meg Hemingway szavát, ... törekedjünk rá.

Ennek reményében, és Isten gazdag áldásával, boldog húsvéti ünnepeket kívánva,

*Dr. Petneházi Zsigmond
egyházközségi gondok.*

Igék Húsvétra – Húsvét vasárnap

Krisztus mondja: „Halott voltam, de íme, élek örökkön örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.” (Jel 1,18)

Lekció: Mk 16,1-8 és 1Kor 5,6-8

Textus: Jón 2,2-10

Az igazság békét teremt, és az igazság a békét és a biztonságot szolgálja örökké. (Ézs 32,17)

Jézus Krisztus mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él.” (Jn 11,25)

Biblia Hollywoodból

Az utóbbi hetekben Hollywood két szokatlan témájú filmmel állt elő. Úgy tűnik, manapság „divatba jött” a bibliai történetek feldolgozása a filmkészítők köreiben. Nem tudom, hogy ez csak az ingyenes szerzői jog ötletének köszönhető, vagy a vallástól eddig zárkózottnak tekinthető társadalom hirtelen kitarulkozása és kíváncsisága miatt alakult így. Persze nem is ez itt a valódi kérdés: a két film két teljesen különböző példát mutat fel arra, hogy a modern kor szellemében hogyan lehet a Biblia sorait filmvászonra vinni.

A Darren Aronofsky rendezésében létrejött Noé egy akciójelenetekkel tarkított, meseszerű, felejthető alkotás. Valójában a film annyira elcsúszott a felesleges cselekményszálak nyomán, hogy a komédia határait súrolja. Aronofsky a bukott angyalok szerepébe Őrzőknek nevezett kőóriásokat bújtatott, akik birodalmi lépegetőkként csálnak fanyar mosolyt a nézők arcára. Noé (Russel Crow) középkori harcosra emlékeztető karaktert ölt, aki szembeszáll a velejéig romlott emberiséggel és helyi vezetőjükkal, Tubalkainnal, aki a bárka gonosz potyautasaként szükségtelen szereplőnek bizonyul. Noé elkötelezett célja a Föld emberi lakosságának teljes kiirtása, az „ártatlanok”, azaz az állatok és a kis réti virágok megmentése. Így lesz belőle céltudatos környezetvédő.

Ha még nem lenne elég a komikus vagy éppen sírásra készítő badarságokból, akkor tekintsük át azt a változtatást, amely az egész sztorit alapjaiban rengeti meg. Noé fiai közül csak egynek van felesége a bibliai tör-

ténettel ellentétben, ráadásul a lány (Emma Watson) meddő. Újabb elhanyagolható cselekményszálakat kezdeményez a kisebbik fiú, Hám (Logan Lerman) folytonos nyafogása egy társ után, akit nem kap meg. Így gyakorlatilag miután Noé és családja túléli a vízözönt, nem adatik lehetőség az emberi faj fennmaradására. Noé úgy gondolja, hogy ennek oka az emberek eredendő bűnössége, amely eltörölhetetlen és megbocsájthatatlan.

A bonyodalom akkor lép fel, amikor Sém felesége, Ila mégis teherbe esik és két kislányt szül. Noé az emberi bűn végleges eltörlése érdekében kísérletet tesz két unokája meggyilkolására, de a megragadott fegyvert végül nem képes használni. Mire is emlékeztet ez? Ábrahám és Izsák története! Ebből a megvilágításból a cselekmény végkifejlete értelmet adhat az egésznek: az Úr gyakran próbára tesz bennünket a hitünk felől. Az Ő akarata mindenekelőtt az, hogy bármi történetjék, felszakíthatatlan gyökereket vert hitünk legyen benne és sose kételkedjünk az Ő szavában.

Noé minden áron igyekezett végrehajtani a rábízott feladatot, de végül úgy hitte, elbukott. Ez azonban nem így van, hiszen a történet végén

Ila megfogalmazza, hogy Isten nem azt a feladatot szánta Noénak, hogy gondoskodjon az emberiség megszűnéséről, hanem hogy kiválassza és megmentse közülük az ártatlant, hogy aztán „szaporodjanak és sokasodjanak” egy jobb világ reményében. Azonban a történet üzenete még mindig csak közhelyekkel magyarázható: a jóság és a szeretet fontos. A Noé nem mutatja meg igazán az Úr és az ember közti szövetséget és igaz szeretetet. Egy pillanatig sem érezzük magunkat a film részesének. A rengeteg átírás Isten ígéjében egyértelműen helytelen és felháborító. Egyetlen előnyös megjegyzést tudok hozzáfűzni: az emberi romlottság ábrázolása ijesztően szívbemarkoló látványt nyújtott és valamelyest emelt a mű színvonalán.

Összegezve a Noé egy szükségtelen epikusságok miatt lecsupaszított bibliai történetet feldolgozó film, amely egyszerre akarta az apa-fiú konfliktust, a férfi-küldetés konfliktust, természetvédelmi törekvéseket és egyes társadalmi problémákat megjeleníteni, és ettől lett olyan kellemetlenül sokszínű.

Másik nem rég megjelent film az Isten fia, amely Christopher Spencer remekműve. Képi világa ugyan sokkal egyszerűbb és letisztultabb, mint az előbb jellemzett alkotásé, de mégis maradandóbb hatást kelt a nézőben. Diogo Morgado remekül alakítja Jézus szerepét. A film során valóban úgy érezzük, hogy mi is ott vagyunk Jézussal a csodatéteményeinél, a hegyi beszédnél, az utolsó vacsoránál és a szenvedéseinél is. A történet teljes egészében fedi Isten ígét, ezért is mondható értékesebbnek, mint más hollywoodi köntösbe bújtatott igaz történet.

Tehát az Isten fia kiváló példa arra, hogy hogyan kell elkészíteni egy bibliai történeten alapuló filmet a modernizálódott technika és az elhatalmasodott világi eszmék befolyása nélkül.

Lukács Andrea

Újabb Jézus-film készült Hollywoodban

Elfogadta a presbitérium a missziói munkatervet

A januári presbitériumi ülésen megszavazták a gyülekezet missziói munkatervét, amely alapján végzi a Békési Református Egyházközség az Istentől kapott szolgálatát. A hagyományos istentiszteleti alkalmak mellett számos kulturális programot, kirándulást is szervezünk.

A dokumentum leszögezi: „A gyülekezet nagy része továbbra is csak a vasárnap délelőtti istentiszteleteken vesz részt. Még mindig kevés az érdeklődés a hétköznapi alkalmak iránt. Ezen mindenképpen szeretnénk változtatni, bár eddigi erőfeszítéseink nem sok eredményre vezettek.

Örvendek, hogy mind a presbitérium, mind a gyülekezet tagjai részéről egyre többen igen aktívan kapcsolódnak be a különféle gyülekezeti alkalmak szervezésébe, lebonyolításába, míg mások különféle szolgálati területeken fejtik ki áldásos tevékenységüket.

A nagy területen jelentős szétszórtságban élő gyülekezet látogatását a sokféle szolgálattal leterhelt lelkészek csak igen nehezen tudják végezni. Ezt a szol-

gálatot presbiterek és gyülekezeti tagok bevonásával végeztük és kell ezután is végeznünk. Az ezzel kapcsolatos segítő képzést követően néhányan szervezetten is végzik a család- és beteglátogatást. Szórványainkban sajnos továbbra is a visszaesés és az érdektelenség jelei tapasztalhatóak. Ez alól kivételt képez Bélmegyer, ahol a közelmúltban felépült és használatba vett új templom jelentősen megnövelte a gyülekezeti alkalmak látogatóinak a létszámát.”

A gyülekezet lelki megújításáért és ezzel összefüggésben számbeli növekedéséért az elmúlt évben szervezett keretek között is sokat tettünk. Ezt a folyamatot szeretnénk tárgyévben is erősíteni. Számos előadást tervezünk a hitvallásos élet kiteljesítése érdekében.

Megrendezésre kerül a Protestáns Eszték sorozat, június 27-én lesz a Magvetés református konferencia, amelynek ebben az évben az első világháború és annak következményei szolgálnak témául. Tervezzük a Keresztkérdések bibliaiskola újraindítását is. Missziói nap lesz a gyülekezetben október 19-én, a missziói vasárnapon, Dani Eszter lelkész asszony szolgálatával. Célunk a városi kulturális életben való megjelenés, különös tekintettel a Békés-Tarhosi Zenei Napokra és a református bálra. Június 20-22. között Szekszárdra látogathatunk el, augusztusban pedig a kolozsvári testvérgyülekezetet kereshetjük fel. A gyülekezeti őszi evangélizáció 2014. november 19-23. között lesz Horváth Géza Budapest-pasaréti református lelkész előadásaival. Természetesen rendszeresen megjelenik a Békési Harangszó, valamint annak iskolai melléklete, az Életképek is.

Fontos döntéseket hozott a presbitérium

2014-ben két ülést tartott a Békési Református Egyházközség Presbitériuma. Januárban a zárszámadást és költségvetés fogadta el többek között a testület, de áprilisban sem maradtak munka nélkül az egyházközség vezetői.

Január 29-én elfogadták a gyülekezet 2013. évi zárszámadását és 2014. évi költségvetését. Katona Gyula a 2013. évet minden szempontból eredményesnek minősítette, és kiemelte a bélmegyeri templom felépítését és a Karacs utcai szolgálati lakás felújítását. A Békési Református Egyházközség Presbitériuma az egyházfenntartói járulék kívánatos mértékét a 2014. évben évi 8000 Ft-ban határozta meg.

A személyi alapbéreket a minimálbér és a bérminimum esetében a jogszabályban meghatározott összegben határozta meg, a többi bér esetében 3 %-os mértékű emelést fogadott el. A Presbitérium egyhangú igen szavazattal a 2014. évre a korábbi nettó összeget alapul véve átlagosan 3%-os emelést rendelt el a temetői díjaknál. Ez alól kivételt képez a temető üzemeltetési hozzájárulás, amit előzetes számítások alapján konkrét összegben, 31.500 Ft-ban határoz meg. Azonban még ez is alatta marad az elmúlt évben ÁFA-val terhelt bruttó 33.000 Ft összegnek. A választói névjegyzéket 351 fővel fogadták el, de a nyilvántartott egyháztagok száma 776 fő volt az elfogadáskor. Megszavazták a presbiterek a gyülekezet

missziói munkatervét is, valamint egyhangú szavazással elfogadták a Teleky u.1. sz. alatti szolgálati lakás felújításával, korszerűsítésével kapcsolatos előterjesztést, mely tartalmazza az egyedi gázkonvektorok cseréjét, 3 szoba kifestését, valamint a tetőre szerelt napelemes rendszer telepítését.

Április 13-án a Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium 2013. évi zárszámadását, valamint 2014. évi költségvetését fogadta el a presbitérium. Pálné Kis Eszter gazdasági igazgató-helyettes elmondta: az idei költségvetés feszes, de teljesíthető. Az intézménynek nagy terhet jelent a gyermekétkeztetés megoldása, mert az állami normatíva nem fedezi az étel előállításának teljes költségeit. Palatinus Pál, az intézmény általános igazgató-helyettese az iskola pedagógiai programjának módosítását, valamint továbbképzési programját ismertette, amelyet a tantestület mellett az illetékes munkaközösségek és az Igazgatótanács is elfogadott. A módosítások szakmai jellegűek, a Nemzeti Alaptanterv előírásait kell helyi szintre adaptálni.

A békési református templom tornyának kerengője az elmúlt évben

számos repedést, törést mutatott, életveszélyessé vált. Éppen ezért a tulajdonosnak lépnie kell. Az egyházközség vezetői megvizsgálták annak műszaki állapotát, és arra a döntésre jutottak, hogy szükségessé vált a kerengő korlátjának és járólapjainak cseréje. A több milliós beruházásra az egyházközség adakozást hirdet, de Békés város önkormányzata is segítséget ígért. Elbontásra kerül a bélmegyeri református parókia és gyülekezeti ház, amelynek műszaki állapota kritikus volt. Tavaly ősztől új, gyönyörű templom szolgálja a bélmegyeri református hívek igényeit. A holttér kiszűrésére a békési templomban 5 db nagy méretű monitor váltja az eddigi kivetítő vásznat.

Döntés született a leltározási bizottság létrehozásáról, amelynek megalakítása törvényi előírás miatt vált szükségessé. Ennek tagjai Pap Gábor, Andor Gergelyné, K. Szabó Andrásné valamint dr. Végh Lászlóné.

Kálvin-szobor kerülhet az egyházközség tulajdonába. A nyári hagyományos Csuta művésztaборban tölgyfából egész alakos szobrot készítenek Kálvin János francia teológusról, de a szobor helyét még nem jelölte ki a presbitérium. A templom, templomudvar mellett a gyülekezeti terem és az iskola is szoba kerülhet.

A fenntartó előtt számolt be Kovács Dániel igazgató

2014. január 29-én, kedden 120 oldalas jelentésben számolt be a fenntartó Békési Református Egyházközség presbitériuma, valamint az intézmény Igazgatótanácsa előtt Kovács Dániel, a békési Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium igazgatója.

A beszámolóban Kovács Dániel általános áttekintést adott az intézmény munkájáról, amelyben említést tett a futó pályázatokról, a gazdálkodásról, médiatevékenységről, értékelte az elmúlt fél évet. A dokumentum további részében a gimnázium, az általános iskola, az óvoda és a kollégium munkájáról kapott jelentést a fenntartó, amelyhez csatolták a munkaközösség-vezetők beszámolóit is. Az igazgató elmondta: „Az igazgatói megbízatásom kezdete óta meglátogatott 138 óra és csoportfoglalkozás, számos tantestületi, intézményegységi és munkaközösségi szakmai egyeztetés, valamint az itt benyújtott vezetői beszámolók alapján bizonyossággal állíthatom: integrált nagyintézményünk oktatá-

Kovács Dániel igazgató úr az iskoláról számolt be

si-nevelési színvonala összességében hatékony, korszerű és fejlődőképes. Egy-egy részterületen azonban megérett a helyzet arra, hogy kevésnek minősítsük a szakmai felkészültséget, és megköveteljük hozzá a pedagógus megfelelő emberi, személyiségbeli attitűdjét is. A nevelői tevékenység ugyanis nem válhat elkeseredett „bozótharccá” mester és tanítvány között, ahol a két fél egymást lövi a barikád két

oldaláról. Igen, valóban nehezebben nevelhetőek az évről-évre hozzánk érkező korosztályok, nekünk pedig nincs más választásunk, mint személyiségvonásainkban, szakmaiságunkban, módszereinkben és emberségünkben mentálisan és emocionálisan megújulni az egyre összetettebb feladatokra.”

A beszámolót mind az Igazgatótanács, mind a presbitérium egyhangúan elfogadta.

A Heidelbergi Káté a húsvéti eseményekről

36. Mit használ neked Krisztus szent fogantatása és születése?

Azt, hogy ő közbenjárónk, aki ártatlanságával és tökéletes szentségével Isten előtt elfedezi bűneimet, melyekben fogantattam. Zsid 2,16-17; Zsolt 32,1; 1Kor 1,30

37. Mit értesz azon, hogy „szenvedett”?

Azt, hogy földi életének egész idejében, különösen annak végén, testében-lelkében elhordozta Istennek az egész emberiség bűne elleni haragját, hogy szenvedésével, mint egyetlen engesztelő áldozattal testünket-lelkünket az örök kárhozattól megszabadítsa, és Isten kegyelmét, az igazságot és az örök életet elnyerje nekünk. 1Pt 2,24; Ézs 53,12; 1Jn 2,2; 4,10; Róm 3,25

38. Miért szenvedett Poncius Pilátus bírósága alatt?

Azért, hogy ártatlan létére világi bíró ítélje el, és ezáltal megmentsen minket Isten szigorú ítéletétől, amely mindnyájunkra várt volna. ApCsel 4,27-28; Lk 23,14; Jn 19,4; Zsolt 69,5; Ézs 53,4-5; 2Kor 5,21; Gal 3,13

39. Nagyobb dolog-e az, hogy megfeszítették, mintha más halálennel halt volna meg?

Nagyobb, mert ez tesz bizonyossá afelől, hogy ő magára vette azt az átkot, amelynek súlya rajtam volt. A kereszthalált ugyanis Isten megátkozta. Gal 3,13; 5Móz 21,23

40. Miért kellett Krisztusnak a halált is elszenvednie?

Azért, mert Isten igazságossága és igazsága miatt mással nem lehetett eleget tenni az ember bűnéért, csak Isten Fiának halálával. 1Móz 2,17; Zsid 2,9.14-15

41. Miért temették el?

Azért, mert ez bizonyítja, hogy valóban meghalt. Mt 27,59-60; Lk 23,52-53; Jn 19,38-42; ApCsel 13,29

42. Ha Krisztus meghalt értünk, miért kell nekünk is meghalnunk?

Azért, mert a mi halálunk nem bűneinkért való megfizetés, hanem csak meghalás a bűnnek és átmenetel az örök életre. Jn 5,24; Fil 1,23; Róm 7,24

43. Mi hasznunk van még Krisztus áldozatából és kereszthalálából?

Halálának erejével őemberünk övele együtt megfeszítették, megöletik és eltemetetik, hogy a test gonosz indulatai ne uralkodjanak többé rajtunk, hanem hálaáldozatul neki szenteljük magunkat. Róm 6,6-7,11; Kol 2,12; Róm 6,12; Róm 12,1

44. Miért teszed hozzá: „alászállt a poklokra”?

Azért, hogy nagy fájdalmaim és súlyos kísértéseim között is biztos legyek abban, hogy Krisztus, az én Uram kimondhatatlan félelmével, fájdalmaival és rettegéseivel, amelyeket lelkében is elszenvedett a keresztfán és annak előtte, megszabadított a pokol félelmétől és gyötrelmeitől. Ézs 53,10; Mt 27,46

45. Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?

Először azt, hogy feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket is részesítsen abban az igazságosságban, amelyet halálával szerzett. Másodszor: hatalmával már most új életre támaszt minket is. Harmadszor: Krisztus feltámadása a mi boldog feltámadásunk záloga. 1Kor 15,17.54-55; Róm 4,25; 1Pt 1,3.21; Róm 6,4; Kol 3,1.5; Ef 2,5; 1Kor 15,12; Róm 8,11

A húsvéti hit titka

Olvasandó: Lukács evangéliuma 24,1-6a

Lássuk hát azokat az eseményeket, amelyek által a feltámadás misztériuma közelebb kerülhet a szívünkhöz; vagy másképp fogalmazva, nézzük, mi a húsvét titka?!

Fehér Csaba
református lelkész

„A hét első napján” – így kezdődik a húsvéti történet. Milyen furcsa azt hallani, hogy a vasárnap valójában a hét első napja. Mennyire jellemzi ez is ennek az egész

világnak, az egész emberiségnek az elszakadását, eltávolodását Istentől, ahogy az általa elsőnek adott (teremtett) napból utolsót csináltunk. Megfordítottuk a sorrendet. Kifordítottuk a világot önnön magából: a fentből lentet, a kintből bentet, a jóból rosszat, az elsőből utolsót csináltunk. Ahogy az első parancsolatból is: „Én az ÚR vagyok, a te istened, ne legyen néked más istened.” Minden más előbbre való. S hogyan tudnánk bármiben is Isten kedvére tenni, szerinte valóan élni, ha még a legalapvetőbb sorrendet sem vagyunk képesek megtartani...

„A követ a sírbolt elől elhengerítve találták”. Biztos láttuk már a TV-ben, vagy képen, hogy miként néztek ki ezek a korabeli sírboltok. Sziklába vájt, általában 2x2 méteres helyiségek voltak, kis, alacsony ajtónyílással, mely elé a temetés után egy több mázsás kerekre faragott követ hengerítettek

az előre kivájt medrébe. Ebből a gödörből aztán csak sok ember együttes megfeszített munkájával tudták kimozdítani a követ. Ez a kő azonban elhengerítve feküdt a sírbolt szájától néhány méternyire. Az odarendelt örök pedig sehol. Az asszonyok persze megdöbbenek. Kik tették? ... Miért? ... Hogyan? ... Ki, vagy kik merték a szent napon megbolygatni a temető s a sír csendjét és nyugalomát? S ugyan mi okuk lett volna rá? Ezernyi kérdés járt a fejükbe, miközben beléptek a sírba. Ott azonban egy újabb rejtély fogadta őket.

„Nem találták az Úr Jézus testét”. A test egyszerűen eltűnt. Nem volt sehol. János elmondja, hogy csak a lepel és a kendő volt ott, az utóbbi külön, szépen összegöngyölítve. El lehet képzelni azt a csodálkozást, amit az asszonyok ott átélhettek. Már az elhengerített kő is nagy trauma lehetett nekik, most meg azzal kell szembesülniük, hogy Jézus teste is eltűnt. Nem is csoda, hogy ezt olvassuk: „emiatt tanácstalanul álltak”. Ha elolvassuk az evangéliumok híradásait, látni fogjuk, hogy jellemzően egyetlen dolog van, ami az eszükbe sem jut. Az, hogy Jézus – ahogyan előre meg is mondta – feltámadt a halálból.

Jézus teste nem volt a sírban, de az asszonyok még nem tudják, mit gondoljanak. Szívükben kétségek, kusza

és félelemmel vegyes gondolatok és kérdések cikáznak. Mi történhetett Jézussal és mi fog most történni velük, mihez kezdjenek? Figyeljük csak meg! Isten soha nem mondja nekünk a Biblia furcsa dolgaira, hogy értsük őket. Ő nem értőket keres, - hanem hívőket. Hogy higgyünk a hatalmában, szeretetében, jóságában és a véghetetlen kegyelmében. Aztán, de csakis ezután, persze azt várja, hogy most már értelemmel, meggondolva, következetesen és hűséggel tartsuk magunkat a hitünkhöz. Így válnak bennünk a HIT és az ÉRTELEM jó barátokká. Mert, ahogy a hívő ember nem egyenlő az ostobával, ugyanúgy az értelmiségi sem egyenlő a hitetlennel.

Isten azt szeretné, ha bíznánk benne. Ha bíznánk abban, hogy amit Ő mond, az nemcsak hogy igaz, de egyszerűen az egyetlen lehetőségünk itt a földön a harmonikus és teljes életre, odaát pedig az üdvösségre.

Az igazi hit ott kezdődik, amikor számomra Jézusból, az emberből - Krisztus, azaz a Megváltó lesz. A halottból élő. Ez történt húsvétkor a tanítványokkal is, vagy Pállal ott a damaszkuszi úton. A gyáva tanítványok, akik megbotráncsoznak a szenvedőn, a megfeszítetten, az emberi Jézuson; később vele, mint a feltámadottal találkozáskor hirtelen megváltoznak, és hitvalló apostolokká lesznek, akik bátran hirdetik mindenfelé, hogy Ő él!

„Nincs itt, hanem feltámadt!” Ő él ma is. Ma is és neked is megváltód, mestered, pásztorod szeretne lenni, aki „füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet” itt a földi életben, és majdan odaát is. Ő zörget a szíved ajtaján. Hív, vár rád is, ezen a húsvéton is, hogy megtört és megfeszített emberi alakjában számodra is felragyogjon a dicsőségben feltámadott Krisztus, aki téged is fel tud támasztani egy jobb, igazabb és teljesebb életre.

Kívánom, hogy a Húsvéthoz közeledve, elhengeríteni váró mázsás terheink, kiüresedő életünk sírkamrái, és szomorúságot szülő félelmeink közepette számunkra is ragyogjon fel az angyalok által hirdetett húsvéti örömhír: Jézus él!

Húsvét, vagy ahogyan mások is megélték

“Mikor pedig a ti fiaitok mondandjának néktek: Micsoda ez a ti szertartások? Akkor mondjátok: Páskha-áldozat ez az Úrnak, a ki elment az Izráel fiainak háza mellett Egyiptomban, mikor megverte az Egyiptombelieket, a mi házainkat pedig megoltalmazta. És a nép meghajtá magát és leborula.” Mózes II. könyve 12. fejezet 26-27. (Károli Gáspár fordítása)

A húsvét ünnepének igazán csak a keresztény és a zsidó vallásban van hagyománya. Nem vitásan vannak vallások, népek, akik a mi húsvétunkkal egyidejűleg, vagy közel azonos időben ünnepelnek, de ezek többnyire természeti alapú ünnepek. A tavaszvárás, a természet megújulása, a termékenység ünnepe vegyítődött a kereszténység előtti népek életében akkor, amikor tavasszal ünnepeltek.

Rendkívül összetett ünnep a húsvét, a kereszténység előtti hagyományok szorosan átitatják ezt a legkeresztényibb ünnepet is. A húsvét ugyanis csak úgy válhatott azzá ami, hogy a keresztény egyháznak sikerült felhasználnia a korábbi rítusokat.

Melyek voltak ezek?

Először is a húsvéti bárány, mint áldozat. Ez pedig a zsidó valláshoz kötődik.

A zsidó húsvétot, a pászachot, Nisán hónapban tartották. E sorok írásakor a zsidók már ünneplik a pászachot. Az első két nap és az utolsó két nap a tényleges ünnepnap, Izraelben csak az első és az utolsó (hetedik nap),

míg az utána következő napok úgynevezett félünnepi napok, melyek bírnak bizonyos ünnepi jelleggel pl. a Tóra olvasása, vagy változások az imarendben, de nem munkaszüneti napok.

Az ünnep elnevezése a Tórából ered, mert a halál elkerülte (peszah) Izrael fiainak házait Egyiptomban, midőn sújtotta Egyiptomot, a zsidók házait pedig megmentette. Ezen események arra utalnak, hogy a zsidó törzsek egyiptomi kivonulását megelőzően a tízedik csapás (az elsőszülöttek halála) nem érintette a zsidó közösséget. Ez volt az utolsó csapás, mely után engedélyezte a fáraó, hogy elhagyja országát az ingyen munkakerő, a rabszolgasorsba kényszerített zsidóság.

Nevezik még a zsidók a szabadság ünnepének, mert ekkor következett be a hosszú egyiptomi rabság után a szabadság. Szabad nép lett a rabszolgák hadából, és elindultak a régi/új hazába, a Kánaánba vezető hosszú úton.

A kovásztalan kenyerek ünnepe el-

nevezés is a kivonulásra, a szabadságra emlékeztet, mert: „...a tizenötödik napján a hónapnak (niszán) van a kovásztalan kenyerek ünnepe az Örökkelvalónak, és hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek” Móz. 3. 23.6..

A kovásztalan kenyér a rabszolgák, a szegények kenyeke volt annak idejében, valamint e kenyér emlékeztet a sietségre is, mert nem volt idő a tészta kelesztésére.

Peszah a tavasz ünnepe is, mert mindig tavasszal veszi kezdetét az élet megújulása, akkor, amikor a termés érlelődni kezd, amikor újra éled a természet. Ez az elnevezés az ünnep mezőgazdasági jellegére utal, mert a Szentélyben a zsengék, az első termések áldozatát az ünnepek után mutatták be és az ünnep második napján kezdték el az omerszámlálást is. De mi is az a húsvéti bárány, vagy bárányáldozat.

A zsidó húsvét bárányáldozathoz kapcsolódott, bár eredetileg aratóünnep volt, hiszen a Közel-Keleten ekkor kezdődött a betakarítás. A mai zsidó hagyományban már nem aratóünnep, és csak részben kapcsolódik a termékenységhez, hanem mint láttuk az Egyiptomból való kivonulás emléknapija a pászach. A bárányáldozatot kovásztalan kenyérral ették. A bárányáldozat ugyanakkor az emberiség legősibb kulturális rétegeibe vezet vissza, amelyekről természetesen nincsenek írásos forrásaink. A húsvéti bárány az emberáldozatra, méghozzá a Bibliában is megőrzött elsőszülött feláldozására utal. Ábrahám így áldozta volna fel Izsákot, és ez az emberáldozat alakult át állati áldozattá. Tudjuk, Ábrahám is egy kost vágott le le fia helyett.

És innen jutunk el Jézus Krisztushoz is. Jézus Krisztus halála előrelépés, a korábbiakhoz képest, hiszen az addigi állatáldozatokat feleslegessé tette, minthogy megváltotta az emberiséget. Ezzel egy másik zsidó hagyomány, a bűnbak szerepét is feleslegessé tette.

Jézus, azaz Isten Báránya magára vette a világ bűneit, de a húsvéti bárány elkészítése maga is emlékeztet a keresztre feszítésre. A húsvéti bárányt

ugyanis rendkívül primitív módon készítették el a zsidók, akik már az ókorban is ennél jóval kifinomultabb étkezési szokásokat követtek. A húsvéti bárányt szinte keresztre feszítették, és keserű füvekkel ették meg, ami nem éppen kulturált ételkészítésre utal.

Amikor Pál apostol, illetve egyes vélemények szerint már Keresztelő Szent János és Péter apostol báránként vagy hasonlóként utalt Jézusra, akkor már az egyiptomi kivonulás ünnepe volt a pászch. A húsvéti bárány és Jézus összekapcsolása Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első levelétől kezdve vált igazán a kultusz részévé. Pál kapcsolta össze az áldozatot, a megváltást, a zsidó húsvétot és Krisztust a báránnyal és a kovásztalan kenyérrel: „Tisztítsátok ki azért a régi kovászt, hogy legyetek új tészták, miképpen hogy kovász nélkül valók vagytok. Mert a mi Húsvéti bárányunk, a Krisztus érettünk megáldoztatott.” (Károli Gáspár fordításában.) A húsvéti bárány egyébként a görögül fennmaradt szövegekben Pascha volt, ami szintén a zsidó húsvétra utalt.

Hogy a húsvét eredetileg természetességi ünnepek idejére esett, az már sem a római, sem a zsidó hagyományokból nem élhető át közvetlenül. Ez a fiatalabb kulturális rétegekből, a germánok kultuszaiból öröklődött át Európában. Egy germán – talán termékenységét is jelképező – istennő volt Ostara, akinek a neve az angol Easter és a német Ostern (húsvét) szavakban is fennmaradt. Ünnepe éppen a tavaszi napéjegyenlőség környékére esett, akárcsak a húsvét.

És mi van a húsvéti nyúlal?

A húsvéti nyúl szimbóluma sem a zsidó pászchából, vagy a római hagyományból ered, hanem német nyelvterületen jelent meg a középkori Európában. Hogy kapcsolódik-e a nyúl, mint jelkép az ősi Ostarához, nem bizonyított, mivel Ostarához inkább a tojás szimbóluma kötődik. A nyúl és a tojás együttesen már végképp keveredő szokásokra utal. A Magyarországon elterjedt hímes tojások előzményeit László Gyula régész avarkori sírokban is megtalálta, tehát nálunk már annyiféle kultusz kevere-

dik a húsvétban, hogy nehéz elkülöníteni a zsidó, a római, a germán és az esetleges avar vagy más hatásokat. Az sem kizárt, hogy a tojás szintén német közvetítéssel került hozzánk László Gyula professzor szerint. Dél-Németországban például Badenben is ismert, hogy tojásokat rejtenek el a fűben a felnőttek, és a gyerekeknek kell azokat megtalálniuk. A húsvéti nyulakról az első források 1678 környékén emlékeznek meg Németország területén.

Az újszövetségben az utolsó vacsora néven ismert esemény egy szédereste volt, amit Jézus Krisztus a tanítványaival töltött. Jézus töltötte be a családfő szerepét. Ő mondta el a *Kiddúst* (Mt.26.27). Az evangéliumi beszámolóban a mosakodás eseménye is megjelenik, Jézus mosta meg a tanítványok lábát, ezzel arra utalva, hogy meg fogja tisztítani őket a bűneiktől. Jézus jobbán János ült, ez összecseng azzal a hagyománnyal, miszerint János volt a legfiatalabb apostol. A szédereste folyamán a legifjabb gyermek gyakran a családfőre támaszkodik. Így tett János is (Jn. 13.23). A falat bemártása szintén fontos szerepet kap az utolsó vacsorán: ezzel leplezte le Jézus elárulóját (Jn.13.21-27). Jézus bemártotta és odaadta Iskarióti Judásnak. Ha tartották magukat a szokáshoz, Judás után a többiek is kaptak egy-egy bemártott falatot. Lehet, ezért nem volt világos a tanítványok előtt, hogy ki árulja el Jézust. Judás elment a szertartásról, így

az úrvacsora bevezetésénél már nem volt jelen. Abban az időben még sült bárányból, keserű zöldségekből és pászkából állt az étkezés, a bárányt a Templom lerombolása után (Kr. u. 70) kivették az étrendből. A harmadik pohárnál (megváltás pohara) vezette be a Messiás az úrvacsorát. A negyedik pohárra (elfogadás/dicséret pohara) mondta Jézus, hogy nem issza mindaddig, míg a tanítványaival a messiási királyságban nem ihatja együtt (Mt.26.29). Az evangéliumi beszámolóban a záróhimnusz is megjelenik: „És dicséretet énekelvén, kimenének az olajfák hegyére.” (Mt.26.30).

A kereszténység a zsidó ünnepeket – így a pászkát is – szimbolikusan, prófétikusan értelmezi. Eszerint a zsidóknak rendelt ünnepek a megváltás állomásait jelenítik meg, ezért a tavaszi ünnepek (pészach, kovásztalan kenyér, sávuot) már beteljesedtek, az őszi ünnepek pedig a jövőben fognak beteljesedni.

Ennek értelmében a pászch a megváltásról szól – a páschabárányt a Messiással azonosítják, aki fel lett áldozva, hogy magára vegye az emberiség bűneit („Isten Báránnya”, A jelenések könyve is *Báránként* említi Jézust) (ld. még: 1Kor 5.7). A keresztény értelmezésben a középső, kettétört macesz Jézus halálára utal (a Szentháromság második személye a *Fiú*), majd a megtalálása a feltámadására.

Áldásokban gazdag ünnepet kívánva

Dr. Petneházi Zsigmond gondok.

„Ennél jobb a magyarnak nem kell”

- Bagita Attila előadása I. (Szent) Istvánról

A Protestáns Esték keretében az államalapítóról beszélt a Szegedi Kis István Református Gimnázium tanára, amely során megismertette a hallgatóságot a legújabb kutatási eredményekkel.

Bagita Attila Szent István világába kalauzolt

Március 18-án Bagita Attila történelem tanár előadását hallgathattuk meg Stephanus rex címen. Akinek akár csak egyszer is volt szerencséje Bagita Attila egy előadásán jelen lenni, tudhatja soha nem csak az adott témát fejt ki, mindig mond valami újat, amivel más perspektívába kerülnek az addigi ismereteink. Az a lelkesedés, amivel a történelemtől beszél, akarva akaratlan magával ragadja a hallgatóságot. Ezért megbo-

csájtható, hogy ebben az előadásban konkrétan István királyról nem esett bővebben szó.

Kedves olvasó rakj félre minden történelemórán megtanultat és engedd, hogy új színt kapjon a magyarok korai története. Gondolj bele abba, hogy a Kárpát-medencébe érkező Árpádok és Árpáddal érkezők egy török néphez tartoztak. A 9-10. században Árpádék a nevükben őrizték meg „törökségüket”. Álmostól, Árpádtól Gézáig, Koppány és István pogány kori Vajk nevén keresztül feleségeik nevével (pl. Sarolt) együtt mind török eredetűek. Ezek a nevek egyértelműen törökségi etnikumra utalnak.

Persze most felmerül benned a kérdése, de akkor miért nem vagyunk mi is török nemzetségűek? Erre az alábbi magyarázatot tudom adni neked: a finnugor nyelvű magyarok már itt éltek Árpád népe érkezésének idején. 670-680 táján telepedtek le az onogurok alávett népeként. Az 567 óta a Kárpát-medencében élő avarok vékony uralkodó réteget alkottak, a tömeget adó népesség a finnugor nyelvű magarság volt. Mivel a történelem ésszerű a kisebb asszimilálódik a nagyobbba. Ezt az elméletet a László Gyula által „kettős honfoglalás”-nak nevezett modell továbbfejlesztője Makkay

János régészprofesszor dolgozta ki. (Aki 1945 után a Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium diákja volt.)

12. évfolyamba járok, jövőre fogok érettségizni, de eddig az előadásig nem fordult meg a fejemben miért nem jegyezték fel I. Istvánról, hogy térített volna, mint a többi szent, pedig én még jócskán benne vagyok a tanulás útvesztőjében. Két válaszom van erre a megfigyelésre. Az első az, hogy Istvánról miért gondoljuk, hogy jól tudott magyarul. Ha elfogadjuk, azt a nézetet, hogy egy török néphez tartozott, mint elődei, akkor az anyanyelve nem a magyar, valamint latinul kellett jól tudni, hiszen ezt az akkori viszonyok megkövetelték. Az „egyszerű” nép viszont csak saját anyanyelvén értett. A másik felvetés az, hogy jóval azelőtt, hogy I. István felvette volna a kereszténységet hazánkban már jelen volt az egyistenhit. Mivel a magyarok már itt éltek a Kárpát-medencében, ezért a 8. század végétől az avarokat ért keresztény térítés őket is érintette. Ezt támasztja alá, hogy Pázmány Péter beszédeiben olyan bibliai idézeteket találunk, amelyeket egy ismeretlen görög nyelvű forrás idéz. A nyelvi állapot alapján a forrást a 12. századra datálják. Ha Pázmány idézeteinek forrását keressük egészen a 8. század végéig juthatunk vissza, sőt még tovább is.

Cikkem megcáfolja azokat, akik a történelmet unalmasnak mondják. Mindig akadnak újabb és újabb kutatások, amelyek átírhatják történelmünk bizonyos részleteit, de teljes valóját nem. Történelem nélkül, olyanok vagyunk, mint egy növény, mely nem tudott gyökeret eresztetni a talajba és kimossa a legkisebb eső is. Remélem sikerült felkelteni az érdeklődésed kedves olvasó és elgondolkozol a fentebb említetteken. A többi a te dolgod, egyetértesz velük vagy sem.

Fábián Júlia Márta (12.b)

Folytatódik a Protestáns Esték

Május 6-án kedden, 18 órai kezdettel kerül megrendezésre a Protestáns Esték következő előadása, amelynek témája ismét Szent István király. A márciusi program második részében az államalapító király alakjával, munkásságával ismerkedhetünk.

Előadó: Bagita Attila, a Szegedi Kis István Református Gimnázium történelem szakos tanára.

Helyszín: Református gyülekezeti terem, Békés

Mindenkit szeretettel várunk!

A legjobb hagyományos előadás díját kaptuk

A békéscsabai Jókai Színház ebben az évben is megrendezte az Ádámok és Évák Éjszakája című programot, amelynek keretében megyei középiskolák színjátszást kedvelő diákjai mérték össze a tudásukat

A református iskola színjátszó köre

A tíz nevező csapat között két békési is volt: a Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium „hivatalos” csapata mellett fellépett a Békés Városi Színjátszó Stúdió is, amelyben szinte

kivétel nélkül „refisek” dolgoznak. Az előző csoport a Béla király és a Bankó lánya című darabot adta elő, a másik pedig Mátyás király korában játszódó Fortélyos lányt. A színjátszó csoport a „refisekből” alakult tíz éve.

A városi színjátszó körben többségében "refisek" dolgoznak

Az Ádámok és Évák Ünnepe először 2012-ben került megrendezésre, akkor Madách örökzöld műve, Az ember tragédiája került színpadra. A békési színjátszósok akkoriban még az iskola „színeiben” indultak és értek el sikereket, 2013-ban azonban már két csoport keretében versenyeztek a refisek. Tavaly a Biblia volt a téma. Az iskolai színjátszó kör Eszter könyvét, a városi színjátszósok pedig Kain és Ábel történetét adták elő. Pocsaji Ildikó tanárnő, a városi kör vezetője elmondta: Rengeteg munka és készülés van a diákok mögött, akik közül a legkisebb hatodikos, a legnagyobbak pedig tizenharmadik évfolyamosok, és idén érettségiznek. Több csapatot kifejezetten tehetségesnek minősített a szakma, és esélyük lehet, hogy később is a színpadon találkozunk velük. A békéscsabai színtanodában képezi magát iskolánk volt tanulója, Szeverényi Balázs is, aki a színészet mesterségének alapjaival szintén a városi színjátszóban ismerkedett meg. Tavaly előtti alakítása alapján felvételi nélkül került be az iskolába. Pocsaji Ildikó hangsúlyozta: Aki a színészetet választja iskolás éve alatt hobbiként, kemény munkával, de sok örömben részesülve olyan ismeretekre és képességekre tesz szert, amelyeket az élet bármely területén hasznosítani tud.

A siker nem maradt el: Sánta Dzsenifer, iskolánk 10.A osztályos tanulója megkapta a legjobb női szereplő díját, míg csapata játékát a legjobb hagyományos alakításnak minősítette a zsűri. A református iskolai színjátszó körnél a táncos előadást minősítették kiemelkedőnek a bírálók.

A 2012 óta működő református iskolai színjátszó kör megkapta a legjobb táncos előadás díját, ezúton mond köszönetet Földesi Magdolna és Veér Ferencné a békési Belencéres Néptáncgyűttes tagjainak a közreműködésért.

Istentiszteletek Húsvétkor

Békésen

vasárnap és hétfőn negyed tízkor és este hatkor úrvacsorával

Muronyban

vasárnap fél kilenckor úrvacsorával

Kamuton

vasárnap 10 órakor úrvacsorával

Bélmegyeren

vasárnap fél háromkor úrvacsorával

Tarhoson

vasárnap négykor úrvacsorával

Iskolánkban járt a Gedeon Társaság

Március 3-án, hétfőn a Szegedi Kis István Református Gimnáziumban járt a Gedeon Társaság küldöttsége, és Újszövetségeket adományozott több osztály tanulóinak.

A városban tartózkodó Berkes József, a Gedeon Társaság (The Gideons International) nevű nemzetközi bibliatársulat magyarországi nemzeti igazgatója nem mulasztotta el a lehetőséget, hogy meglátogassa a békési református gimnáziumot, ahol a társaság két másik tagjával felkeresték a két végzős osztályt, valamint a 11.B-t. Itt rövid bizonyoságtétel után arra hívták fel a fiatalokat, hogy döntsenek Isten mellett. A meglátogatott osztályok minden tagja kapott egy-egy diákoknak szánt, a Zsoltárokkal és a Példabeszédekkel kiegészített Újszövetséget.

A Nemzetközi Gedeon Társaság 1898-ban jött létre az Amerikai Egyesült Államokban. Tagjai keresztyén vezetők, értelmiségiek, üzletemberek, mára a világ 190 országában több ezer taggal vannak jelen. Mintegy 90 nyelven 1,5 milliárd Újszövetséget osztottak szét az alapítás óta. A magyarországi szervezet 1989-ben alakult meg.

Gyülekezeti anyakönyvi hírek

(2013. december 13 – 2014. április 16. között)

Megkereszteltettek: Túri Bálint.

Elhunytak: özv. Kocsor Sándorné Nagy Julianna (92), özv. Balog Gáborné Csikós Zsófia (91), Kulcsár Imre Sándor (66), Sívó László (67), özv. Fesető Károlyné Szabó Eszter (86), id. Püski János (87), Szilágyi István (70), özv. Pocsai Sándorné Szabó Eszter (77), Durkó Mihály (93), Szabó Csaba (18), Szellék Károly (72), özv. Kelemen Mihályné Hegedűs Julianna (96), özv. Bakucz Lászlóné Herczegh Julianna (89), Egeresi László – Bélmegyer (68), Dr. Kázmér Miklósné Dr. Sal Éva (96), Keresztes János (79), Háló János

(69), Szuszekár István (82), Püski Ferenc tb. gondnok és presbiter – Murony (94), Laukó Mihályné Sárosi Ida (71), Aleksza László (74), Farkas (Halász) Angéla Ilona (42), özv. Hőgye Lászlóné Jakucs Anna (86), özv. Hévízi Istvánné Nyíri Róza Anna (83), Kocsor István (92), Püski Eszter Anna (76), Szilágyi Imre (103), Papp Lajosné Boros Margit (84), Gurcsó László (50) és Jenei János (23).

Jézus mondta: „*Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz én bennem, ha meghal is, él, s aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha.*” (Jn 11,25-26.)

Felhívás

az általános iskolákba történő beíratásra

Értesítjük az érintett szülőket, hogy a 2014/2015. tanévre történő általános iskolai beíratásokra az alábbi időpontokban kerül sor:

2014. április 28-29-30.

(hétfő, kedd, szerda) 8⁰⁰-18⁰⁰ óráig

Tanköteles gyermekét a szülő köteles a lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerinti illetékes vagy a választott iskola első évfolyamára beíratni. Az első évfolyamra történő beíratáskor a gyermek **lakcímkártyáját, TAJ-kártyáját, születési anyakönyvi kivonatát és az iskolába lépéshez szükséges iskolaérettségi igazolását (óvodai szakvélemény, nevelési tanácsadó által végzett iskolaérettségi vizsgálati szakvélemény, sajátos nevelési igényű gyermek esetében a Szakértői Bizottság szakértői vélemény)** hozzák magukkal!

Állandó bejelentett lakcím hiányában be kell mutatni a tartózkodási helyről az igazolást. A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező nem magyar állampolgár esetén a regisztrációs igazolást (határozatlan időre szól) vagy **tartózkodási kártyát** (maximum 5 éves érvényességi idővel) vagy **állandó tartózkodási kártyát** (10 éves érvényességi idővel, amelyet a BÁH 10 évente a feltételek vizsgálata nélkül megújít, EGT állampolgárok részére határozatlan ideig érvényes) kell bemutatni.

Indokolt esetben be kell mutatni a **közös szülői felügyeleti jog gyakorlásáról szóló nyilatkozatot**. A felvételtől első fokon az iskola igazgatója dönt, elutasítás esetén a fenntartó hivatott a felülbírálati kérelmet elbírálni.

Beíratás helyszíne:

Lelkészi Hivatal Békés, Széchenyi tér 21. Gyülekezeti terem (az udvarban)

Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium Petőfi utcai és Rákóczi utcai telephelyei
5630 Békés, Petőfi S. u. 11-13.